

Nr 124.

Av herr **Fjellman**, *angående höjning av pensionsåldern för musikedirektörer.*

Med anledning av den låga pensionsålder, som fastställts för musikedirektörer, ber jag få anföra följande.

Läkares, veterinärers och intendenter pensionsålder inträder som bekant vid 55 års ålder, alltså 5 år senare än musikedirektörers. Tänker man sig närmare in i saken förefaller det nästan, som om förhållandet snarare borde vara omvänt.

Arméns läkare, veterinärer och intendenterna åtfölja alltid trupperna i fält och få där fullgöra en tjänstgöring, som erfordrar synnerlig vigör. De måste ofta arbeta, även då trupperna vila, och deras tjänstgöring sträcker sig ibland till nätterna.

Musikedirektörernas arbete består huvudsakligen i att utbilda signalister och musikanter och med dessa inöva harmonimusik. I regel befinna de sig ofta *först vid 50-årsåldern* på höjdpunkten av sin verksamhet genom den ökade erfarenhet och mognad de förskaffat sig under sin tjänstetid.

På grund av den inkonsekvens, som här synes föreligga, får jag vördsam- samt hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att pensionsåldern för musikedirektörer höjes från 50 till 55 år.

Stockholm den 20 januari 1926.

J. Fjellman.
